

poslancem pa izraža shod ogorčeno nezaupnico!

Predsednik g. Girmayer dal je to resolucijo na glasovanje. Bila je tako rekoč ednoglasično sprejeta in to z velikim navdušenjem. Le v ozadju (blizu vrat!) je bilo 7 prvaških šribarčkov, ki so izzivali in proti glasovali. Vodila sta jih neki Žebot iz Celnice na Muri in urednik „Straže“ Kemperle. Kmetje so bili hudo razburjeni nad temi izzivalci in so jih hoteli takoj na sveži zrak spraviti. Le posredovanju urednika Linharta in drugih rediteljev se je posrečilo preprečiti, da ne bi ti fantički poštene „batine“ dobili. Kmetje se naravno ne pustijo od pisarčkov in plačanih farskih agitatorjev izzivati. Korošec je te fantičke pač komandiral na shod, da bi shod razbili. Kajti sam se ne upa na kmetški shod. Ali ta želja se ni črnuhom uresničila.

K besedi se je oglasil potem neki pisar Žebot, ki se je imenoval „posestnika“. Kakšni posestnik je, to vedo njegovi sosedu prav dobro. Fant je prosil, da se mu zagisuri „osebno varnost“, kakor da bi bili napredni kmetje takšni, kakor klerikalci, ki pobijajo politične nasprotnike. Seveda se mu je to „osebno varnost“ zagisnila in Žebot je prišel na oder ter — molčal. Kmetje niso hoteli fantička poslušati in med gromovitimi „fej“-klici jo je moral popihati. Urednik Linhart ga je spremil, da se mu ni nič zgodilo. Potem je nastopil urednik „Straže“ Kemperle in govoril v — nemškem jeziku. Druzega ni mogel povedati, nego da je premalo slovenskih uradnikov. Potem so kmetje pričeli „fej“ klicati in žvižgati, tako da jo je moral tudi ta gospodek bled ko zid odkuriti. In tudi njega se je spremilo, da se mu ne bi kaj pripetilo.

Tako je bil naš shod s kratkim končnim govorom urednika Linharta končan. Najboljši in najveljavnejši kmetje mariborskega in sosednih okrajev so izpregovorili svoje mnenje. In povedalo se je, da ljudstvo obsoja zločinsko prvaško politiko, da ne mara za brezvestno obstrukcijo in da bode kmalu čas prišel, ko se bode prvaške hujskače z železno metljo iz štajerske naše domovine poglalo. Pričeli smo in nadaljevali bomo. Z veseljem ponosom pa rečemo že danes: mariborski okraj je naš! Napredne misli ne bode konec in slovenski ter nemški kmetje bodejo skupno delovali za boljše gospodarsko bodočnost!

kaj izgubi? Ne mislimo namreč na upnike, ki zdaj Spindlerjeve fantazije proklinjajo. V moralnem oziru mislimo, da nikdo ničesar ne izgubi. Kdo je čital „Narodni dnevnik“? Njegovi dopisniki! Kdo je dopisoval v „Narodni dnevnik“? Njegovi čitatelji! Učitelji, ki hočejo pomanjkanje svojih pedagoških vednosti s politično frazo prikriti, advokati, ki jim je dal nekdo nesrečno misel v glavo, da postanejo ljudski tribuni, medtem ko dosežejo k večjem don Kišotovo stopinjo, pisarji teh advokatov, ki se s politiko pečajo, ker jim njih šefi premalo plačujejo, da bi si dovolili kak dražji sport, študenti, ki so večni študenti in (kot smetana na mleku) kakšni kapitalisti podobni „kmet“ à la Roblek. To je vse! A to ne more nikomur zadoščati. Tej družbici se ljudstvo ne da vpreči. Zato je moral „Narodni dnevnik“ skesano svojo prazno glavo nagniti in umreti.

Konec tega lista gotovo ni politično važni dogodek, kajti „Narodni dnevnik“ ne zapušča nobene „občine zvestih čitateljev in prijateljev“. Pomen ima to ponehanje brezvplivnega lista zaradi tega, ker označuje propadanje cele „narodne stranke“ sploh!

Par let je minulo, odkar je Alojzij Spindler iz ljutomersko-ormoških goric udaril s peto v zemljo; in zemlja se je odprla ter izbruhnila „narodno stranko“ z „Narodnim dnevnikom“ vred. Mi smo takoj vedeli, da narodne trompete niso iz zlata delane. In imeli smo prav.

„Narodna stranka“ ni imela nikdar programa in nikdar doslednosti. Švigašvagarstvo pa se v politiki ne vzdržuje. Polovičarstvo nima bodočnosti. Politična stranka mora biti kakor iz železa vilita. En cilj in ena pot! Ne pa smet, ki jo pihlja veter čez cesto v jarek. V čem je bila „narodna stranka“ dosledna? V ničemer! Vsako točko svojega programa je izdala! Vse stanove je hotela zastopati in vsem stanovom je škodovala. Za politično penzijo dajno že zrele ljudi à la Ploj je enkrat napadala, drugič pa hvalila. Obstrukcijo je enkrat priporočala, drugič obsojala. Nemščino je enkrat hvalila, drugič sramotila. Psolve so ji bile edino sredstvo!

Na lastni svoji gnilobi umira ta „narodna stranka“. In noben petelin ne bode za njo zapel.

Novice.

Popravek. Objavili smo v zadnjih številkah inzerat „Franz-žganje „Diana“. Samo ob sebi

umevno je, da je ta izdelek tako zvano imenitno francosko žganje, katerega imenujejo Nemci splošno „Franzbranntwein.“ Tudi pri nas je ta izdelek pod tem zadnjim naslovom najbolj znan. S tem da svojo malo napako popravimo, zamoremo obenem z vsem prepričanjem francosko žganje „Diana“ najtopleje priporočati!

Kmetška pesen. Zadnjič enkrat slišal je eden naših prijateljev v neki gostilni v ormožkem okraju starega kmetiča sledečo pesmico peti, katero objavimo le v dokaz, kako naše ljudstvo o gotovih stvareh misli. Pesmica se glasi:

I.

Župnik je prava lučna stvar,
On si poje le vsikdar;
Žalost ga ne spremeni,
Če glih mrtvo vse leži.

II.

Kmet se mrtveca boji,
Župnik se ga veseli!
Če le pride pravik kdo,
Močno veseli ga to.

III.

Župnik je na svetu kaj.
Kmetu pride: zdaj mi daj!
Ofna žaklje no veli:
Meni kruha že fali...

IV.

Kmet mu z lajte grabit gre,
Vrže mu prašički dve:
To Vam iz ljubezni dam,
Ker jaz tudi malo mam.

V.

Pa je deno suhi tak,
Vtogi župnik siromak!
Vse kar nima, prosi pa,
Vse se njemu rado da.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Kmetje mariborskega okraja, zapomnite si! Na našem nedeljskem shodu se je zbralo gotovo 600 poštenih, delavnih in splošno spoštovanih kmetov. Klerikalni list „Straža“ imenuje te kmete „posilinemške magnate iz okolice“, ki nastopajo iz „nečednih egoističnih vzrokov“. Nadalje pravi, da so ti kmetje „zapeljani in odvisni delavci“ ter „frakarski purgarji“. Ta škandalozni list piše nadalje, da so ti kmetje tam „topo, polni sovraštva in neukročene strasti sedeli ob dobro obloženih mizah“. Duhovniški slovenski list vas kmete torej na nesramni način psuje in zasramuje. To je list tistega kaplana dr. Korošca, proti kateremu je šele zadnjič 70

Schicht Stearin-sveče LEDA

najfinjša vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečejo! Ne kadijo!
Ne dišijo! Ne delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirnim plamenom. 879

„Narodna stranka“ v agoniji.

Celjski „Narodni dnevnik“, ki so ga ustanovili s toliko kričanjem in bobnanjem, poneha z novim letom izhajati. To je „božično darilo“, ki ga klavna dohtarsko-prvaška stranka štajerskemu ljudstvu podaja. In ljudstvo se veseli te novice.

„Narodni dnevnik“ torej ne bode več izhajal. Zmanjkalo je denarja, v kolikor ga je sploh kedaj bilo. Zmanjkalo je pa tudi kredita. „Narodni dnevnik“ je pravzaprav vedno le na kredit živel in je imel vsled tega nekaj „hochstaplerskega“ na sebi. Zdaj pa je splaval tudi kredit po Šavinci.

„Narodni dnevnik“ nam ni bil nikdar nevaren, zato tudi njegova smrt ni preveč važna. Pisau je bil v našem ljudstvu tujem mišljenju in tuji besedi. Razumeli so ta list k večjem tisti našemljenci slovenski „inteligenti“, ki so svojo kmetško pokoljenje z mestnim lakom pobarvali. In še tem ljudem, ki so vendar za vsak narod le paraziti, bil je „Narodni dnevnik“ predolgočasen. Ljudstvo samo pa je bralo pri temu listu k večjem naslov in še ta naslov ni bil vabljev za psiho našega ljudstva. Pesniki ne zapajo časnikov pisati, tudi slabi pesniki ne. Časnikarji ostane pri svojem konitu.

Iz našega državnega zbora.

Poročali smo že, da je vlada barona Bienretha odstopila, da je sesar ta odstop sprejel, ali obenem želel da uraduje Bienenrth s svojimi ministri naprej. Baron Bienenrth skušal bode zdaj, sestaviti novo listo ministrov. Dosedanji ministri dr. Weisskirchner (trgovinski minister), pl. Georgi (deželnoobrambeni minister) in grof Stürkh (minister za poduk) bodejo bržkone ostali. Bienenrth vodi vladu od 15. nov. 1908 sem. Dogodek češkega poslanca dr. Stransky povzročil je mnogo pozornosti. Ta češki junak je namreč nemškega fabrikanta Rosenau hudo žalil. Vsled tega ga je Rosenau pozval na dvoboj. Ali pogumni dr. Stransky je stisnil rep med noge in bil tih. O stvari se bode še v javnosti govorilo. Naše slike kažejo omenjene osebe.



Zahtevajte
povsod
„Štajerca“.

duhovnikov v Gradcu protestiralo! Kmetje! Ali si bode te krave žalitve dopasti pustili? Ne!!! Zato pa ne sme biti „Straža“ v nobeni poštini kmetjski hiši! Proč s tem obrekovalnim listom!

Kemperle, Kemperle, kaj si storil! V štajerskem deželnem zboru nočejo slovenski poslanci nemško govoriti. Ti Kemperle pa si na shodu v Mariboru — nemško govoril. Sicer tvoja nemščina ni posebno vzorna in bi se od inteligenčnega človeka že lahko več znanja pričakovalo. Tudi si govoril komaj dve minuti, ko so te kmetje že spustili sfrčati raz odra. Ali dejstvo je, da si govoril vsaj par besed na javnem shodu v tako sovražnem nemškem jeziku. To je smrtni greh in niti kaplan dr. Korošec ti ne bode dal odveze. Tisti Žebot sicer tudi ni modrijan, Bog vè, da ne; ali on se kot slovenski zagriženec ni udal in ni hotel nemško govoriti. Žebot je s tem v doslednosti Kemperla prekosil.

Kdo je Žebot? Na shodu je rekel, da je „posestnik“ iz Celnice na Muri. V resnici pa je nekaki šribar in plačani farški agitator, ki se za kmetijo toliko meni, kakor za lanski sneg. Seveda, „politika“ se mu zdi prijetnejša, nego težko kmetjsko delo. Slučajno je bilo na shodu mnogo njegovih sosedov, pravih kmetov, ki so mu prav pošteno ušesa navili. In mi nismo krivi, da so tega od farjev zepeljanega fantička kmetje celo — opljuvali. Morda pride zdaj Žebot do pameti, v kolikor je to klerikalcem sploh mogoče. Na naše shode pa Žebot bržkone ne bode več prišel.

To bodi pribito! Prvaški listi zdaj javkajo kot tepeni psički, češ da njih plačanim agitatorjem nismo pustili na mariborskem shodu govoriti. V prvi vrsti naglašamo, da se ni k besedi noben pravi klerikalni kmet oglašil. Žebot je šribar in Kemperle je „žurnalista“ po milosti kaplanov. In vkljub temu smo celo tema dvema junakoma besedo dali. Žebot pa ni hotel v nemščini govoriti, ker nemškega menda ne zna. Zato je sfrčal iz odra. In Kemperle je govoril; ali mi nismo krivi, da resni kmetje njegovih otročjih čenč niso hoteli poslušati... Klerikalci hočejo za se vedno svobodo, drugim je pa ne dajo. To je tudi naš urednik Linhart v svojem zaključnem govoru omenil. Povedal je, da je bil šele zadnjič v Celju nesramni klerikalni shod proti učitelstvu, na katerem se slovenskemu (!) nadučitelju Brinarju ni dalo besede. Takšna je klerikalna svoboda! Klerikalci naj bodejo torej le lepo tihi. Kmetje jih poznajo že prav dobro!

Iz mariborske okolice objavlja zadnji „Slov. Gospodar“ (po domače „Slov. Slepár“) neki dopis, ki ga je spisal bržkone neki za ušesmi še mokri smrkolin. V dopisu se napada v prvi vrsti g. trgovca Fr. Sorko, češ da ta „Šta-

jerca“ in „Kmetjski koledar“ prodaja. Trgovec g. Sorko je splošno znani in splošno priljubljeni poštenjak, ki ni in ne bode štempeljnov kradel in se nasprotnikom prodajal, kakor „uredniki“ črnega „Gospodarja“. G. Sorko si pošteno služi svoj kruh in ni nobenemu farškemu huj-skaču ničesar dolžan. G. Sorko prodaja tisto, kar hoče in ne bode maziljenih huj-skačev vprašal, kako naj nastopa kot trgovec. Sicer smo pa prepričani, da se g. Sorko za take smrkolinske prvaške napade toliko zmeni, kakor za lanski sneg. „Gospodar“ pa pisari tudi, da so v našem priljubljenem koledarju „lumparije“ objavljene. Mi vprašamo: kakšne lumparije? Mi imamo v našem koledarju celo vrsto važnih gospodar-skih člankov, — ali je to „lumparija“? Mi imamo pa v koledarju tudi članek, ki ga je spisal katoliški duhovnik župnik F. S. Šegula; — ali je to „lumparija“? Dotični „Gospodarjev“ dopisun je pač sam lump! Pravi, da so v našem listu samo „napadi na duhovnike.“ Pove nam naj le enega poštenega in pravega duhovnika, ki smo ga mi „napadli.“ Mi obso-jamo le „duhovnike“, ki zlorabljajo vero v poli-tične namene, ki so zločinci proti morali, ki so krivoprisežniki itd. „Gospodar“ pa brani celo zaradi krive prisege v večmesečno ječo obsojene farje! Končno ponuja dopisun farške liste, ka-kor jud svoje sleparsko blago. Sreče ne bode imel v mariborskem okraju, kajti kmetje že vejo, da so klerikalni listi najhujši sleparji!

V „Straži“ se repenči zdaj Kemperle kakor kak „gimperl“ na gnoju. „Nikdar in nikoli“ vpije v uvodnem članku. Na shodu je imel mnogo manj korajže, nego v svojem uredništvu. Tam mu je padlo srce hitro v hlače, v katere je menda tudi še nekaj drugega padlo. Milo je prosil, da se mu v Božjem imenu ničesar ne zgodi in da naj ga obvarujemo pred — štajerskimi kmeti. Zdjaj pa nas v zahvalo blati po svojem listu, na katerega je sicer samo par tucatov politiku-jočih popov naročenega. Mi se sicer smejimo jezici tega fantička. Ali ker vemo, da naši vrli somišljeniki za noben denar „Straže“ v roke ne primejo, hočemo par njegovih otročje-zavitih lažij omeniti. Najprej pravi Kemperle, da „je končni efekt (našega shoda) velik in neizbrisen fiasko.“ Vsi poštene ljudje, ki so bili na shodu, pa morajo priznati, da je bilo to eno najuspešnejših in najlepših zborovanj naše stranke, ka-terega pomen tudi veliki listi javno priznavajo. „Straža“ pravi, da je bil shod slabo obiskan, čeprav je bila prostorna dvorana natlačena polna; kajti bilo je najmanj 600—700 oseb navzočih. O zborovalcih piše „Straža“: „Nekaj splošno znanih posilinemskih magnatov iz okolice, ne-koliko zapeljanih in odvisnih delavcev, drugi pa frakarski purgarji iz mesta.“ Res je, da mešča-nov v splošnem ni bilo na shodu, da so pripa-

dali zborovalci večidel kmetjskemu stanu in so prišli iz celega okraja, da je bilo to torej pravo kmetjsko zborovanje. Naši somišljeniki in vsi, ki so bili na shodu navzoči, naj sodijo, kdo ima prav, mi ali „Straža.“ Sicer pa naj poskusijo klerikalci tak shod napraviti! Nadalje trdi „Straža“, da zborovalci niso bili „navdušeni“. Hm, hm, bili so tako „navdušeni“, da bi Kem-perle skozi okno na sveži zrak zletel, ako bi ga naš urednik Linhart in predsednik gosp. Girstmayer ne branila. Kdor je slisal odobravanje vseh naših govorov, ki je donelo kakor grom skozi dvorano, ta se bode temu „poročanju“ „Straže“ le smejal. Kar piše en Kemperle o g. Linhartu in njegovem govoru, ni vredno odgo-vora. Gotovo pa je, da se g. Linhartu v govoru vse farške stranke skupaj ni treba bati. Končno sika črni gad, da je „moralni uspeh shoda na klerikalni strani“... Oj ti revče! Kemperle, vzemi si frišne spodnje hlače in pojdi spat za farovski peč!

Občinski zastop v Breznu (Fresen) poslal je na nedeljski shod v Mariboru sledeče pismo: „— Slavnemu vodstvu „Štajercev“ stranke! Podpisana občina obsoja brezvestno obstrukcijo slovenskih deželnih poslancev najostreje in iz-raža svoje ogorčenje, da ravno tisti, katerim je zaupano blagostanje volilnega okraja, kot di-rektni škodljivci ljudstva nastopajo. Podpisana občina, ki je žalibog tudi s takim „zastopnikom“ osrečena, bode vse napravila, da se zopetno iz-volitev takih elementov v bodoče prepreči. Pod-pisana občina izraža „Štajercevi“ stranki polno priznanje za sklicanje današnjega shoda. — Ob-činski urad Brezno (Fresen), dne 18. decembra 1910. Podpisi župana in občinskih svetovalcev.“ — Takih pisem dobilo je vodstvo naše stranke še mnogo.

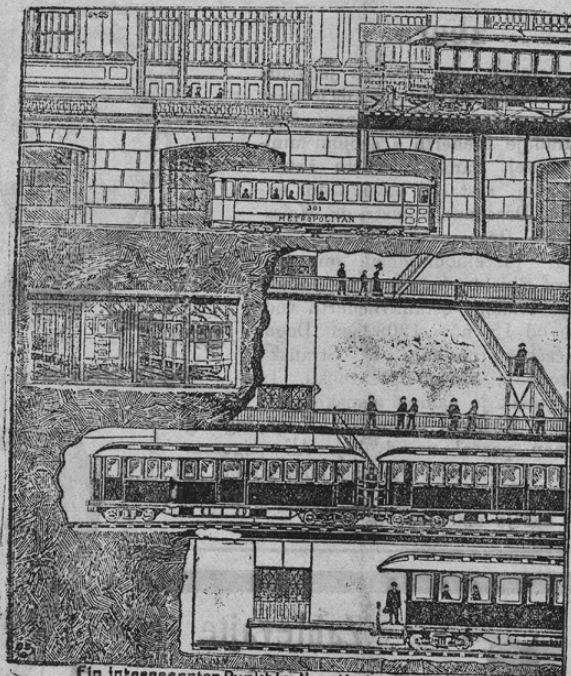
Ptujski gimnazijci, ki jih prvaški huj-skači vabijo v svoje špelunke, brez da bi pomislili, kako globoko jim s tem škodujejo, prišli so v disciplinarno preiskavo, ker so priredili v Zu-paničevi krčmi shod. Prvaški listi zdaj kar divjajo in grozijo šolski oblasti. Seveda se teh neumnih groženj nikdo ne boji. Prav neumno je tudi, da psujejo ti breznačajni prvaški listi zdaj nemške gimnazijce za „denuncijante“. Na to divjanje huj-skačev, ki naj bi se sami za nos prijeli, ker skušajo za svoje huj-skarije gimna-zijce naloviti in jim s tem bodočnost oropali, pravimo le eno: kdor neizkušene dečke proti volji in želji starišev v prepovedane priredbe huj-ska, čeprav dobro vè, da s tem dečke lahko ob nadaljevanje študij pripravi, ta je podli, brez-vestni lump... Prvaški naj huj-skajo v vrago-vem imenu neodvisne fantaline, ki so še tako neumni, da jim na limanice sedijo. Ali šolarje naj pustijo pri miru, kajti šolarji bodejo šele nekaj postali in šolarjem je tako počenjanje prepovedano. — V naše uredništvo je prišel g. železniški uradnik Mlakar in je izjavil, da ni res, da bi bila njegova dva sina pri zborovanju, katero je priredil dr. Fermevc v Zupančičevi oštariji, navzoča. Res je, da je bil eden njego-vih sinov takrat v Mariboru, medtem ko se je drugi pač zborovanja udeležil. Baje pa sploh ni vedel in še danes ne vè ter noče vedeti, zakaj se je šlo. G. Mlakar je izjavil, da on sam o tej prireditvi tudi ničesar ni vedel, da bi nikdar svojim sinovom udeležbo pri takih narodnjaških priredbah ne dovolil in da njegov sin-gimnazijec tudi gotovo odslej ne bode sodeloval pri takih vsega obsojenja vrednih neumnostih. Popravimo torej lojalno naše tozadevno poročilo in izjavljamo, da nimamo poudara, smatrati družino Mlakar za prvaško zagriženo. — Od druge strani se nam poroča, da je bil glavni vodja in pravi priredi-telj tega sestanka mlečozobi sinček Brenčič, kateremu bi pač bolje pristojalo, da se pobriga za svoje knjige. Na vsak način hočemo počakati na izid tozadevne disciplinarne preiskave. Potem bomo izrekli končno našo sodbo. Že danes pa trdimo, da so odrašeni prvaški voditelji a la dr. Fermevc prokleto brezvestni in lahkomišeln, ako zapeljujejo neizkušene fantke v politično huj-skarijo.

Prvaška gonja je vedno in povsod enaka: namesto dela lenoba! Slovenski člani okrajnega zastopa v Slov. Bistrici so izstopili, da pokažejo svojo zagriženost. Volilci teh zagrižencev naj se jim zahvalijo, ker ne bodejo imeli zdaj zastopstva!

Nadaljevanje na strani 9.

Zanimiva dela.

Dandanes morajo imeti inženirji pač glavo na pravem mestu. Današnja slika nam to dokazuje. V novem Yorku namreč teče v nekaterih ulicah pet različnih železniških linij druga čez drugo. Kakor znano, ima najpomembnejšo to amerikansko mesto popolno, večidel podzemeljsko zvezo brzovlakov. Zdjaj pa izvršujejo v tem mestu še zanimivejša dela. Zgraditi je treba namreč razne točke podzemeljske železnice, na katerih se tri proge železnice križajo. Pri temu je bilo treba kopati 22 metrov pod mestni tlak. Temeljno vodo (Grundwasser) pa se dobi že pri 10 m globočine. Vsled tega je zemlja zelo premakljiva. Zato so morali Amerikanci prostor za križanje železnice izzidati. Tako se od strani nevarnost. Naša slika kaže posamezne vrste tega dela!



Ein interessanter Punkt im New-Yorker Verkehrsleben.

Kaplan prviški hujskač. Poročali smo svoj čas o škandalu, ki sta ga vprizorila na kolodvoru v Pragerhofu sinova nadučitelja Reicha iz St. Janža dr. p. Ta dva zagrižena prvaka, — prvi je gimnazijski profesor v Mostarju, drugi pa agent „banke Slavije“ v Ljubljani — sta se obnašala kakor divjaka. Celo ženskam sta obljubovala kľofute. Agent Janezek Reich je tudi službo upravljaljočega uradnika udaril in poškodoval. Zato je bil pri sodniji na 14 dni zapora, plačilo 50 K za bolečine in sodnijskih stroškov obsojen. 14 dni bode ta prviški hujskač torej v luknji premišljal. In ta pretepač je rezervni oficir. Upamo, da bodejo oficirji tega gotovo od srbskega duha navdahnjenega fantalina primerno počastili. Sokriv je pa tudi njegov bratec, ki je c. k. gimnazijski profesor v Mostarju. Ne vemo, ali potrebujejo v Bozni-Hercegovini prvaške zagriženice, ki ljubijo srbsko-slovenske ideale. Sramota je seveda tudi za nadučitelja Reicha, da je svoja sinova v takem duhu vzgojil. Ako bi dobila sinova zaslužen kazen, naj bi se oče za nos prijel . . .

Kaplan Krajnc, ki je dobil brco, da je iz Hoč v Žetale odletel, ta politično zagriženi hujskač je pisal županu g. Grascitschu ob priliki neke družinske nesreče nesramno pismo. Zato se ga je tožilo in žegnani poštenjak je bil na 30 K globe obsojen. O celi stvari nam pošlje naš dopisnik še poročilo. Za danes temu Kranjcu le čestitamo! Kdor drugim jamo koplje, — saj veste, kaj se mu zgodi, vi pretepeni kaplanček!

Okrajni zastop ptujski imel je 19. t. m. plenarno zborovanje. V naslednem podamo kratko poročilo: Predsedoval je načelnik in župan Jos. Ornič; vlado je zastopal uradni vodja dr. Netolitzka, navzoči pa so bili sledeči člani okrajnega zastopa: dr. pl. Fichtenau, M. baron Kubeck, F. pl. Hellin, Jakob Matzun, Joh. Kasper, Jos. Fürst, Fr. Mahorič, Joh. Čuš, And. Windisch, Bl. Windisch, A. Brenčič, Fr. Schostersitsch, J. Rossmann, Leop. Slawitsch, Jos. Wrabl, Jakob Schampa, Maks Strasschill in A. Pototschnig. — Predsednik spominja se najprej umirih dveh dolgoletnih članov okrajnega zastopa gg. Jos. Zelenik in Joh. Wissenjak v gorkih besedah. V znamenje sožalja se dvignejo zborovalci raz svojih sedežev. Potem se je prešlo do dnevnega reda: — 1. Tajnik Pengou je prečital zapisnik zadnje plenarne seje, ki se je vzel na znanje. — 2. Predsednik je omenil potem dela na okrajnih cestah I. in II. razreda l. 1910 i. s.: nova zgradba okrajne ceste od Dornave v Salmansdorf-Brezovec; se vzame na znanje. Istotako vloženo 218 cementnih cevi raznega kalibra na okrajnih cestah I. in II. razreda in nova zgradba 14 betonskih objektov. Nadalje se je vzel na znanje nakup 28 pinogavskih plemenskih telic ter 17 yorkshirskih plemenskih mrjasev. Te živali se je kmetovalcem po znižani ceni za plemo oddalo. — Dolgost okrajnih cest se je vsled zgradbe novih cest od 1. januarja 1909 do 31. prosinca 1910 za 8 km 402 m zvišala, tako da znaša zdaj skupna dolgost okrajnih cest 233 km 208 m. — Z veliko zadovoljnostjo se je sprejelo na znanje predsednikovo opombo o sprejeti državni podpori v znesku 30.000 K za cestne zgradbe v po toži prizadetih krajih fare Polenshak. Istotako se je sprejelo z veseljem na

znanje odozgodnjeno prispevka slišča glede konstituiranja okrajnega zastopa. Prvaški zastopniki so delali sicer malo kisle obraze, pa ne pomaga jim nič. — 3. Vprašanje regulacije potoka Grajene se je odložilo za prihodnjo sejo. — 4. Na predlog direktorja Kasperja, ki je v imenu revizijskega odbora govoril, dalo se je okrajnemu odboru glede proračuna za l. 1909, ki je v popolnem redu, absolutorij. — 5. Vzelo se je na znanje tudi sledeče sklepe okrajnega odbora: a) sprejem posojila K 2500 za občino Klapovce za poplačilo stroškov šolske zgradbe; b) sprejem posojila 1500 K za občino sv. Trojica v Halozah zaradi zaostankov v tekočem denarnem gospodarstvu; c) razdelitev in prepis paše opravičenec kat. občine Jabovec; d) razprodaja očinskega travnika občine Breg in poraba skupnine za poplačilo stroškov občinske hiše; e) sprejem posojila za 500 K po občini Cirkovec za poplačilo izostalih šolsko-konkurenčnih doneskov z obrestmi ter obroki kapitala posojila za zgradbo šole. — 6. Dovolilo se je potem raznim občinam zvišanje občinskih doklad od 40—60%, i. s.: Sv. Andrej v Leskovcu 60%, sv. Barbara 60%, Dolenja 59%, Dravce 60%, sv. Trojica 60%, Sv. Lizabeta 60%, Formin 45%, Gorenca gora 60%, Gradš 60%, Veliki Okič 60%, Velika Varnica 60%, Hruška-gora 59%, Hruškovce 60%, Jurovec 50%, Klapovce 50%, Lichtenegg 50%, Sv. Lovrenc slov. gor. 60%, Monsberg 60%, Novacerkev 50%, Zg. Pristova 60%, Polance 60%, Breg 55%, Jakušak 60%, Zavre 50%, Sedlašek 60%, Skorišnjak 60%, Slatina 60%, Stadtberg 60%, Stojnce 60%, Stoperce 60%, Škola 55%, Ternovec 50%, Turškirh 60%, Vajre 60%, Slov. vas 60%, Sv. Bolfenk 60%, Cirkovec 55%. Dovolitev dokladnih procentov za Ptujsko goro se pripusti okrajnemu odboru, ker predloženi proračun te občine še ni v redu. Prošnje za zvišanje doklad čez 60% se izroči deželnemu odboru. (Nadaljevanje poročila prihodnjč).

Kmetijske shode z jako važnim dnevnim redom prireja znani napredni posestnik in naš gospodarski sotrudenik g. Škerlec iz Vičanc pri Veliki Nedelji. Tako je priredil vsled naprosbe podružnice kmetijske družbe preteklo nedeljo, dne 18. t. m. zborovanje v Mali Nedelji pri Ljutomerju. Govoril je o pridelovanju krme, napravi novih travnikov, oz. kje vse in kako se dajo novi travniki napraviti, nadalje o setvi na najnovejši način. Drugi shod se je vršil istega dne popoldne pri posestniku Košarju v Vodislavcih. G. Škerlec je govoril o svinjereji in brzoparilniku. Na obeh shodih je žel govornik mnogo priznanja in zahvale. Kmetijsko ljudstvo zna pač vedno bolj pomen gospodarskega poduka ceniti.

Ofertni razpis. Za zgradbo zdravilnega splotja (Kurhaus) v Rogaški Slatini razpisuje deželni odbor še dela z umetnim kamenjem (K 7669/86) in dobavo pohištva (58.332 K). Oferte se sprejema do 5. januarja 1911. Vse natančnejše pogoje razvideti je iz tozadavnega inzerata današnje številke „Štajerca“.

Pogorela je hiša posestnika Završnik v Mislinju. Sodnija baje preiskuje, ako ni posestnik dobro zavarovano hišo sam zažgal.

Sleparil je v Novicerkvi Franc Pustek s tem, da je delavsko knjižico ponaredil. Sodnija ga zasleduje.

Smrt v vodnjaku. V t. m. 7. januarja sv. Lenart pri Veliki Nedelji je čistil delavec Franc Kokot 40 m globoki vodnjak. Revez je vzel preslabo vrv in mu je težka posoda na glavo padla ter ga ubila. Nesrečnež zapuša vdovo in 3 otroke. — Ljudje govorijo, da se je v tem vodnjaku tudi otroške kosti našlo. Mi o tej govorici nismo ničesar izvedeli. Ali vè kdo kaj?

7 letni ubijalec. V Sevnici sta se stela 5 letni Martin Kladnik in neki 7 letni dečko. Zadnji je Martina v trebuh sunil. Drugi dan je Martin umrl in se sumi, da vsled tega sunka.

Ustrelil se je v Mariboru infanterist Franc Harter 26. pešpolka. Vzrok samomora ni znan.

Zopet eden. V sv. Martinu pri Slov. Gradcu se širi splošno govorico, da ima mežnar Anton Kolar s svojo lastno hčerko prepovedano razmerje. Hčerka je zdaj v drugem stanu. Mežnar in ona sta že zaprta. Oj ti pobožnost!

Prvaškega učitelja Miha Ratej iz Topolšica so v Mariboru zaradi tatvine zaprli. Daleč je prišel . . .

Požar in — ?? V Ptujtu je pričelo goreti v Horvathovi hiši pri izdelovalcu instrumentov Simonitachu. Požarniki in vojaki so ogenj pogasili. O celi zadevi se mnogo govori in zlasti zato, ker so bile nekatere prizadete osebe sodniji izročene. Kadar se ta temna stvar pojasni, izpregovorili bomo obširneje o nje. Doslej je vse le — govorica.

Umril je v zgornji Radgoni župan in posestnik g. Jos. Kurbus. Bil je vedno vrli zagovornik ljudskih pravic. Njegovo nesebično mišljenje je bilo vedno napredno. Bodi pokojniku zemljica lahka!

Iz Koroškega.

Pozor, prijatelji na Koroškem! Naš „Štajerc“ gledal je doslej vedno, da prinaša tudi iz Koroške kolikor mogoče novic in člankov. Zato velikanjskega poloma farških posojilnic bil je n. pr. „Štajerc“ edini slovensko pisani list, ki je ljudstvu resnico brezobzirno in očitno povedal. In tako je vedno: Kadar se gre za resnico in pravice ljudstva, takrat je list „Štajerc“ vedno na svojem mestu. . . Tudi v prihodnjem letu hočemo se zanimati za koroške razmere in hočemo braniti pravice naprednih Korošcev. Radi in veseli priznamo, da se je zlasti to leto za „Štajerca“ na Koroškem prav mnogo naredilo. Pridobili smo na stotine novih naročnikov. Ali z vsem tem še ni vse storjeno. Treba je po našem mnenju še več dela za „Štajerca“. Naš list mora biti v vsaki kmetski, obrtniški in delavski hiši, v vsaki napredni gostilni in kavarni itd. . . Prijatelji na Koroškem! Delajte za naš list, ki je največji slovensko pisani list v teh krajih in je obenem najboljši in najcenejši! Čimveč naročnikov bomo imeli na Koroškem, tembolj se bode „Štajerc“ za tamošnje — razmere zanimal. Razširjajte torej „Štajerca“!

Pravica velja na Koroškem! Pred prototniki v Celovcu vršila se je sodnijska razprava, ki je velezanimiva. Tožena sta bila kaplan Peter Serajnik, znani prviški hujskač in moralčno propali človek, ki bi moral že davno iz javnosti izginiti in ki ga le Brejčeva stranka še drži, — in slamnati redakter „Šmira“, neki Otmar Mihalek, ki je pisar za prvaško-farške hujskače. Serajnik, katerega svinjarje je dr. Brejc svoj čas s tem zagovarjal, da je „bolan“, ta Serajnik, kateremu je občina dala spričevalo, da je „zu jeder Gemeinheit fähig“, ki je bil že zaradi predolga jezika na en mesec strogega zapora in pozneje tudi še obsojen, — ta čedni gospod „duhovnik“ je namreč spisal v „Šmir“ članek proti g. nadučitelju Lexu. Mi danes ne moremo o temu procesu natančno poročati; ali govorili bomo še o tej stvari. Poročamo le, da je bil slamnati „redakter“ Otmar Mihalek na 30 K globe obsojen, katere mu bodejo pač farji plačali. Tisti umazani Serajnik pa, ki se upa še danes pred oltar stopiti, čeprav bi ga pošteni koroški kmet niti v svoj hlev ne pustil, bil je obsojen na 6 tednov strogega zapora. Marš v luknjo, Serajnik!

Ljubezen do otrok je pridigoval naš Odrešenik. Kako slovenski duhovniki to ljubezen poveljavajo, nam dokazuje sledeči dopis, ki smo ga sprejeli iz občine Ludmannsdorf: — „Ali mora otrok na dvojezični šoli že v prvi polovici prvega leta slovenske molitve znati?

Veliki škandal.

Aretirali in zaprli so v Berlinu 24 letnega sorodnika londonskega poslanika, grofa Gersbort Wolff-Metternicha. Ta propali potomec visokega plemstva tožen je zaradi sleparske igre in golufije. Šele pred par tedni se je z igralko Claire Valentin oženil. Sodnija bode njegove sleparije že na dan spravila. Ta slučaj je dokaz, da sleparji niso samo med reveži, marveč da se jih dobi tudi v najvišjih krogih plemstva. Naša slika kaže sleparja in njegovo ženo igralko Claire. Pravijo, da se hoče zdaj lepa Claire od zaprtega moža ločiti pustiti. Razumemo zakaj! Babe so tudi tega grofa v nesrečo spravile, kakor se toži pri zadetih krajih fare Adamovih časov sem.



Gräfin Wolf-Metternich (geb. Claire Valentin) Graf Gisbert Wolf-Metternich

Ali imate bolečine?

Revmatične, gihtične, glavobol, zobobol? Ali ste si vsled prehlajenja, prepiha kaj pridobili? Poskusite vendar bolečine odstranjajoče, ozdravljajoče, okrepčevalno sredstvo Fellerjev fluid z n. „Elsafuid“. To je res dobro! To ni samo reklama! Poskusni tucat 5 K franco. Izdelovatelj samo apoteker Feller v Stubici, Elisabethplatz Nr. 241 (Hrvaško).

Pri nas je gospod župnik nekega otroka do krvi pretepel, ker ni znal slovensko moliti. Gospod župnik podučuje le slovensko. Ker pa nemški starši le nemško molijo, tudi otroci ne morejo drugače! Kako pride fajmošter do tega, da pretepa otroke do krvi, ki ne znajo slovensko? Dotičnega tepenega otroka je moral drugi otrok umiti. Fajmošter pa je rekel, da zasluži tepeni otrok železno palico, ako bi do prihodnjic ne znal slovensko moliti. Duhovniška ljubezen do bližnjega bi se morala pač na drugi način pokazati. Kajti otroci so vendar „dar Božji“. — O pomembnosti uredništva: Prosimo dopisnika, da nam natanko priče in celi položaj naznani. Preskrbeli bomo, da ne bode ta „duhovnik“ nikdar več s palico molitve podučeval! To se mora enkrat nehati, da se celo otroke zaradi prvaškega političnega sovraštva zasleduje!

Libuče. Piše se nam: Prijatelj v Št. Danijelu, ki se me je po mojem odhodu iz Št. Danijela tako mило spominjal v „Miru“ in s tem pokazal svojo iskreno ljubezen do mene, se za njegovo res časti vredno pozornost pristrčno zahvaljujem. Dragi, ali res misliš, da sem Te pozabil, ker nikdar nisi bral v časopisu sam o sebi? O ne! Z veseljem in zelo rad se Te spominjam, kajti Ti si mi ja bil edini odkritosrčen prijatelj v Št. Danijelu. Vem, da se dolgočasiš; zato Ti dam na Tvoj dopis v „Miru“ kratek odgovor. Kaj pa kaj ostali ptički? Menda zelo žalujejo! Tudi meni je zelo žal za njimi. Kaj torej storiti? Pravi ptički si vedo zmiraj pomagati! Ze vem! Ker z ostalimi občutiš tudi Ti sožalje (varuj se, da Ti od žalosti srce ne počí!) in si sam največji ptiček v Št. Danijelu, blagovoli jih tolažiti tako dolgo, da jaz končam svoj evangelij v Libučah in jih potem osebno obiščem.

Bajdiše pri Borovljah. (Pot v Sele). Piše se nam: Cesta od Borovljan na Bajdiše, Sele, Šejdo, in od tam na Dolinjakaplo je zopet razdrta. Za omenjene vasi in mnogovrstna tam ležeča posestva je to velika škoda. Zima je najboljši čas za vožnjo lesa iz teh krajev. To delo je ustavljeno, ako se ne da pot poprej popraviti. Beljaški odsek za regulacijo potokov dela že od spomladi, da odstrani plaz, ki se je podrla že leta 1904 pri Bajdišah čez pot. Tudi dalje proti Seljam, pri Taborju se je pogreznil pot. Da se popravlja zdaj pot pri Bajdišah nam je pripomogel poslanec Franz Kirschner, Razaj na Žihpoljih. Slovensko klerikalni zastopnik našega sodniškega okraja v državnem zboru, gosp. Grafenauer, ima pa tako močno z drugim poslom, posebno z razdelitvijo našega cesarstva, opraviti, da ne pozna potreb svojih volilcev. Njemu bi bilo po volji, da se Sele čisto z dilami in visokim plotom zaplankajo, da ne bi bilo mogoče kaj pameti v ta kraj pripeljati. Zvesti mu Seljani naj si drugokrat dobro pomislijo, predno da oddajo zopet svoj glas takemu poslancu, ki morda za svoj „haržet“ nikdar pa za ljudstvo skrbi.

Iz Črne. Piše se nam: Dragi „Štajerc“, zopet bi bilo dobro, da bi si tvojo ostro krtačo pripravil, da bi naše črne škrice malo okrtal. Najprvo klerikalnega delavskega predsednika Maksa Osojnika, ker se ta črnih bahari po časopisu „Miru“ (po domače povedano „Šmiru“) da so dotični „obrekovalci“ preklicali pred rudarskim predstojnikom kruto žalitev. Ali to ni vse res, ker so ti le samo iz dobrega srca odpuščali napredni možje. Dobrota je sirota. Drugokrat drži jezik za zobmi, če ne ti ga bomo skrajšali. Veš, hvala se po blatu valja; razumiš? Ali si zapomnil besede predstojnika: Če hočeš biti predsednik tukajšnega črnega društva, moraš drugo glavo in pamet izposoditi, da ne bo samo iz ajdošne dati, pri nagovoru ne bo treba knofov ruvat sem in tja; veš, knof nima pameti ne besede, da bi ti iz zadrege pomagal, kakor si pri zadnji „igri“ čenčaril, ko bi bilo treba čakati en četrtr ure na kako besedico, preden si jo izustil. Torej naprednjaki, pozor na tega predrzneža! Neki takšni petolizci po domače fice-mežnar vpraša nekega naprednega fanta: ali si videl črnega zajca? in ta mu jo možato zasoli: ko domu prideš, se v zrcalo poglej, ga bodeš videl, pa se za usesa primeš, ga boš pa imel! Dobro. Vsi črni družiniki rečite z eno besedo: Gott Vater im Himmel, da sei'ma die Lummel ... Za danes dovolj! Pavliha.

Iz Možice (Miess) dobili smo celo vrsto dopisov. Zaradi pomanjkanja prostora jih danes ne moremo objaviti. Tudi se hočemo o celi stvari šele podučiti, kajti mi nismo taki, kakor

„Š-Mir“, ki vsako lumparijo in laž takoj objavi, pa čeprav nima zanj pravi nobenih dokazov. Kadar dobimo tozadevna pojasnila, objavili bomo dopise, v kolikor s strinjajo z resnico. Sicer pa že danes povemo, da je treba tudi „Štajerca“ razširiti. Kajti kaj pomaga vse pisarjenje, ako ljudje nimajo priložnosti, da bi to tudi čitali?! Naši resnični prijatelji v Možici bodejo že gledali, da pridobijo mnogo novih naročnikov. Potem bode imel naš list v dotičnem kraju tudi moč in veljavo. V vsaki napredni hiši mora biti torej „Štajerc“!

Žitaravas. (Odlikovanje). Piše se nam: Poročati moramo čitateljem tega lista veselo novico, da je cesar podelil gospodu Frideriku Seifriz, posestniku in industrijalcu na Miklaushofu, nazivke „cesarski svetovalec“ (kaiserlicher Rat). Ob enem poročamo, da je sprejel isti gospod pred dvema letoma od cesarja tudi „zlato zaslužni križec s krono“. Gospodu Seifrizu, ki je že okoli trideset let župan občine Žitaravas in ki si je pridobil tudi v raznih drugih javnih častvenih poslih preobilo zaslug, čestitamo k tem odlikovanjem najprirejše! Veseli nas ta počastitev posebno zato, da so njegove zasluge vpoštevali na merodajnem mestu. To naj bode gospodu Seifrizu, katerega čast bočejo kaliti klerikalci pri vsaki priložnosti, v zadoščanje.

Poročno sodišče v Celovcu obsodilo je hlapca L. Haaser iz Spittala na 5 let težke ječe, ker je v pretepu Franca Pirker ubil. — Slamnati urednik „Š-Mira“ Otmar Mihalek je bil oproščen. Tožil ga je penzionirani fajmošter Berce iz Ljubljane zaradi žaljenja časti.

Književnost in umetnost.

Država kot podjetnik. Na nobenem polju se država ne pokaže tako očito kot podjetnik, kakor pri železniškem prometu. Vzrok zato pač ni treba razmišljati. Zanimiveje je pregledati obseg železnice, katerih nastopa država kot podjetnik. Balkanske države: Bolgarija, Rumunija, Srbija n. pr. poznajo le državne železnice. Na Avstro-Ogrskem je mreža državnih železnic tako raztegujena, da pride poleg južne in Kašav-Oderberske železnice samo še nekaj manjših v poštev (Aussig-Teplitz, Buschtechradská, Aradska in Csanadská železnica). Ostale so le lokalne železnice, ki so pa večinoma tudi v zasebni lasti. Dobri pregled čez te razmere se dobi iz poznani naglosti že decembra 1. 1910 izide izdaje 1911 G. Freytagove prometne karte za Avstro-Ogrsko (Verkehrskarte von Österreich-Ungarn 1: 1.500.000, 71: 98 cm velika, cena K 2,40, na platnu s palicami ali skupaj zložena 5 K, zaloga G. Freytag & Berndt, Dunaj VII, Schottenfeldgasse 22), katere imenitnost moramo zopet pohvaliti. Kakor vedno, obsega ta karta vse železniške linije v barvah (razločno po dotičnih družbah) in razdeljeno po raznih znakih železniškega prometa. Tudi obsega vse železniške in pošne kraje z naznanilom oddaljenosti po kilometrih, pošne avtomobilne linije, železnice v zgradbi in projektu, popolni zapisnik postaj za vlake in parnike, nadalje stenski koledar za 1. 1911 in razne glede draginje zanimive diagrame o izvozu ter o naraščanju cene raznih življenjskih sredstev. Kdor želi dobro železniško karto za Avstro-Ogrsko, naj le to vzame. Kdor potrebuje druge karte in pripomočke, naj naroči od firme G. Freytag in Berndt, Dunaj VII. Kontor und Bureauführer, ki daje zastoj vsa potrebna pojasnila.

Sredstvo za štedenje

so praktične

MAGGI-JEVE

kočke



391



5 h

za 1/4 litra

najfinejše goveje juhe

Ime Maggi garantira skrbno

napravo in izvrstno kakovost.

Priznano dobro domače sredstvo ki je izkušnjo časa prestalo in se že več kot 50 let v vedno večji množini rabi, je znamenito prasko domače mazilo iz apoteke B. Fragner, c. k. dvorani ličarji v Pragi. Odlično vpliv tega mazila, ki hladi, odstrani bolečine in je antiseptičen napravi iz njega nenadomesljivo in neobhodno potrebno obvezalno sredstvo pri ranah vseh vrst. Prasko domače mazilo se dobi tudi v tukajšnjih apotekah in ne bi smelo v nobeni fabriki, delavnici in domačiji manjkati. Zatejca ptička (geschabter Hasenkuchen). Od zatejca hrbita, ki se ga je preje dobro razkožilo, se odstrani meso in se ga z nožem izpraska iz kit ter zdrobi. V to meano drobno se zmeša v mleku zmoečeno, iztisneno in fino pasirano zemljo ter nekaj sardelne paste. Potem se vse z enim jajcem zmeša, se da vse v formo, ki je dobro s putrom namazano, se to testo s špehom spika in peče, medtem ko se je poliva, večkrat s smetano in

putrom. Na koncu se doda par kapljic Maggijeve primesi in neka citroninega soka. Servira se to zosom iz hagebut ali ribizlom. (Priporočljivo za bolnike!).

Mi nečemo biti nahodni, hripavi, zaslinjeni, mi ne kašljamo nismo slabotni, nervozni, mi rabimo Fellerjev fluid z znakom »Elsalfluid«. Poiskunsi tučet franko 5 K. Mi imamo dober apeti zdrav zelodec, nobenih slabosti, pač pa Fellerjevo odvajalno rabarber-pilule z zn. »Elsapillen«. 6 skatljic franko 4 kron. Se dobi pri E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 241 (Hirvatsko).

Ceno perje za postelje ter gotove postelje kupuje se najbolje pri staro-renomirani trdki S. Benisch, Deschenitz (Česko). Dobro ime, ki ga ima ta firma, je pač dovolj jamstva. Na zahtev pošilja ta firma il. cenik zastoj.

Pri živčnih boleznih bodeju v strani in tiganju v udih ima na mnogih klinikah praktično preiskusni **Lichtmentol** nedosežen zdravilni vpliv. 5 steklenic franko 6 K. 10 steklenic franko 10 K. Edina razpoložljiva skozi ces. svetn. in apotekarja.

S. Edelmann, Sambor
Ringplatz št. 39. 854

Zastopnike in potnike za obisk privatnih kupcev z tuhostim blagom za gospode in dame, sprejme se proti visoki proviziji, ev. pozneje proti fix, pri prvi razpoložljivi blaga. Ponudbe pod „Weltfirma“ 87828 na ekspedicijo anone **M. Dukas Nfg. Dunaj 1/1.** 1036

Epilepsija, Krči, Nervozno stanje, „Epileptikom“

post. varov. Cena K 7.—. Zahtevajte zdravilno razpravo št. 36 zastoj ali glavne zaloge. **Apoteke** zur Austria, Dunaj IX, ali pa naravnost od fabrike: **Priv. Schwabenapoteke, Frankfurt am Main.** 2

Kupite nič drugega proti **Kašelj**

hrpavosti, katarbu, zaslinjenosti, krčnemu in ostloskemu kašlju kakor fino oksne **Kaiser's leve** prsne karamelle s „tremi smrekami“

5900 not. potr. sprič. zdr. in privatnih jamci gotovi uspeh. Zavoji 20 in 40 vinarjev. Doza 60 vinarjev. Dobi se pri H. Mollitor apoteka v Ptujju, Ig. Behrnbalk, apoteka v Ptujju, Kari Herrmann, Laski trg, A. Elsbacher, Laski trg, A. Plunger, apoteka, Podcelrtok. 886

Ekonom

28 let star, ličeden, govo nemško in slovensko, vel ekonomske, zlasti vinogradništva, sadjarstva in prometne šole, z najboljšimi splošnimi, išče za takoj služb. Prijazne ponudbe pod „Tücht und ehrlich“ na upravo te lista. 108

Najboljše spričevalo

za izbornost „pravega: Francka“ je, da se na vse načine poskuša izrabiti sloves imena „Franck“ za manj vredne proizvode. Zategadelj je dobro paziti na spominsko besedo previdne gospodinje: „Franck z kavnim mlinčkom“.

Oni zabožčki in zavojčki kavinih surogatov, kateri tega „kavnega mlinčka“ nimajo kot znamenje, niso pravi „Franck“. — Zato previdnost pri nakupovanju!



Tovarniška znamka.

Podrobne cene pravega „Franckovega“ pridakta k kavi:

v	1/2	1/4	1/5	kg zabožčkih
	52	28	24	vin.
v	1/4	1/6	1/11	kg zavojčkih
	20	14	8	vin.

sl. zende V 2589, 10: 101, P.

Božično darilo

ki veže korist z veseljem.

SINGER

šivalni stroji šivajo, štikajo, stopljajo.

SINGER

šivalni stroji so dobili v Brüsselu 1910 zopet najvišje odlikovanje.

SINGER Co.

akc. dr. za šiv. stroje.

Ptuj, Hauptplatz št. 1.
Pojasnila se dajo radovoljno.

1075